

[Taanquist]

ve en positiv vilje på det område – hvis ikke man tager fat på det, som jeg kalder de fire hovedhjørnestene, får vi ikke et forbedret arbejdsmiljø.

Det er ikke mit indtryk, at ministeren på nogen måde har taget fat på de områder. Ministeren har vel stort set snakket uden om dem.

Det er jo ikke rigtigt, når ministeren siger, at der ikke står noget om, at Arbejdstilsynets område skal nedtones. Der står, at det på mindre væsentlige områder skal nedprioriteres. Jamen der er ingen mindre væsentlige områder, som ikke skal varetages, og da der ikke er en styrkelse af de andre elementer, bedriftssundhedstjenesten osv., er der altså nogle opgaver, som ikke bliver varetaget. Det skal også ses på baggrund af den nedskæring i Arbejdstilsynet, der er sket, og som både jeg selv og hr. Tommy Dinesen har nævnt tidligere.

Det er altså spørgsmålet, om arbejdsministeren i det hele taget vil være med til at styrke indsatsen også uden for dette område. Hvis arbejdsgiverne går med på den, er den god nok. Hvis de ikke gør – og det tror jeg ikke de gør, for de har ikke den økonomiske interesse i det – så kommer det ikke til at virke.

Arbejdsministeren siger, at jeg kun havde ét eksempel på dårlig brug af parternes medvirken, nemlig sikkerhedsuddannelserne. Jamen der er flere eksempler i det samme eksempel. De bliver jo heller ikke spurgt, om de i det hele taget vil være med til at skære ned på sikkerhedsuddannelserne; og de sikkerhedsuddannelser duer ikke – i modsætning til, hvad både arbejdsministeren og fru Jette Thomsen sagde.

Med hensyn til ratificeringen af ILO-konventioner forstår jeg ikke, hvorfor arbejdsministeren siger, han vil give mig eksempler på, at de ikke er gået i stå. Jeg står dog med en lille ting her, som jeg har fået fra arbejdsministeren, og som ganske klart siger, at ratifikationen af ILO-konventioner er gået i stå.

Jeg vil gerne sige til fru Elsebeth Kock-Petersen, som synes, at jeg var muggen, at det kan afhænge noget af, hvilke briller man ser igennem; det kan altså også være brillernes skyld. Jeg synes ikke, fru Elsebeth Kock-Petersen er muggen. Jeg synes, fru Elsebeth Kock-Petersen er lyrisk, men jeg giver ikke så meget for lyrikken i indlægget, for vi skal

frem til reelle ting i denne diskussion. Vi skal frem til: vil vi eller vil vi ikke styrke arbejdsmiljøindsatsen? Og det drejer sig ikke udelukkende om principper, om prioriteringer osv., det drejer sig om at tage fat på de elementer, som jeg har nævnt.

Tommy Dinesen (SF):

Når arbejdsministeren gik på talerstolen efter mit indlæg og måske var lidt ophidset, så er der måske ikke noget at sige til det, men jeg har efterhånden set mange pæne rapporter, jeg har hørt mange smukke ord om arbejdsmiljøet, og det, der må være en folkevalgts pligt, er at prøve på at komme ind bag ved de smukke ord.

Det er udmærket, hvis arbejdsministeren mener de ting, der står i redegørelsen – det går jeg ud fra – men jeg startede også med at sige, at når redegørelsen skuffede mig, så skyldtes det nok min baggrund. Hvis jeg tænker tilbage på, hvad der er sket af realiteter for nogle af de mest alvorligt belastede grupper i dette samfund – jeg kan tage min egen – så er der ikke sket ret meget, og jeg ser resultaterne. Nogle af os kommer ud i arbejdsskadeforeninger og lign. og hører på, hvad folk har fået af arbejdsbetingede sygdomme på grund af opløsningsmidler.

Jeg vil meget gerne tro på arbejdsministeren, men det kræver lidt »action«. Jeg synes, det er godt, at det nu i hvert fald er kommet frem, at man vil gøre noget på BST-området, og det synes jeg i allerhøjeste grad er udmærket, men den sag har også ligget i 3 år, hvor der ikke er sket noget, og det er den slags ting, som jeg synes at man skal tage fat i, når vi diskuterer noget så alvorligt som arbejdsmiljøet.

Der er nogle andre ting i redegørelsen, som er udmærkede. Der tales om, at hvis man laver en ny form for teknik på arbejdsmiljøområdet, så kan der ske det, at man kan eksportere den osv. Det vil jeg da også gerne tro på, og det tror jeg også godt at danske virksomheder kan gøre. Jeg synes, det er udmærket, men dér må jeg så henvise til, at arbejdsgiverne har et blad – jeg skal ikke sige noget om de Konservative – hvor de skriver noget om, at de ikke rigtig tror på ministerens redegørelse. Det er det, der lige som ligger bag ved nogle af disse ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på.